

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
11. marts 2015

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 236 (Alm. del) af 19. februar 2015

Spørgsmål

Vil ministeren oversende talepapir fra åbent samråd d. 19/2-2015 om forbruget i den offentlige sektor, jf. FIU alm. del - samrådsspørgsmål I.

Svar

- Jeg fortæller gerne om den ansvarlige tilgang, som regeringen har valgt i tilrettelæggelsen af sin økonomiske politik.
- Jeg synes ikke, at det er min opgave at redegøre for, hvordan den tidligere regering burde have indrettet sin økonomiske politik.
- Jeg bidrager dog gerne med et par kendsgerninger om den tidligere regerings økonomiske politik.

***

- Lad mig starte med at forklare regeringens tilgang. Så vil jeg bagefter gøre mig nogle observationer om den tidligere regerings politik og dens konsekvenser for dansk økonomi i 00'erne.
- Denne regering har valgt en vej, hvor vi prioriterer en ansvarlig økonomisk politik og en stram styring af de offentlige udgifter.
- Vi har etableret et helt nyt regime for finanspolitikken. Fundamentet for denne regerings finanspolitik er et forsigtighedsprincip.
- Med forsigtighedsprincippet kan de mellemfristede fremskrivninger kun tage udgangspunkt i finansiering, som der er fundet flertal for i Folketinget. Man kan altså ikke bruge løs og lade udgifterne finansiere af mere eller mindre løse krav til fremtidige reformer.

- Herudover er der med budgetloven indført udgiftslofter, som sætter bindende rammer for størstedelen af de offentlige udgifter. Det gælder både i staten, kommunerne og regionerne. Det indebærer bl.a., at de faktiske udgifter i stat, kommuner og regioner ikke må overskride rammerne i de fastsatte udgiftslofter.
- Budgetloven slår også fast, at de offentlige udgifter skal styres, så strukturelle underskud på den offentlige saldo ikke må overstige 0,5 pct., når finanslovsforslaget fremlægges.
- Regeringen har herudover fremlagt en økonomisk plan, som skal sikre strukturel balance på den offentlige saldo i 2020. Vi efterlader med andre ord ikke ufinansierede regninger til de fremtidige generationer.
- Det sikrer klare og faste rammer om finanspolitikken og udgiftspolitikken.
- Samtidig skal jeg minde om, at regeringens kurs i den økonomiske politik har bidraget til, at Danmark i sommers kom ud af den EU-henstilling, vi var havnet i på grund af udsigten til for store offentlige underskud under den borgerlige regering. Her skal vi blive.

***

- Når man sammenligner regeringens ansvarlige tilgang med VK-regeringens, er billedet slående:
- Under den forrige VK-regering fandt der år efter år betydelige budgetoverskridelser sted i den offentlige sektor. VK-regeringen lagde budget efter budget, som ikke holdt. Realvækst i det offentlige forbrug oversteg år efter år den planlagte vækst.
- I perioden fra 2001 til 2007 voksede det offentlige forbrug således dobbelt så meget som planlagt. Hver gang man planlagde at bruge 1 krone ekstra, brugte man 2.
- Udgifterne skred blandt andet i den kommunale økonomi. Fx var de realiserede serviceudgifter i kommunerne 5 mia. højere end de budgetterede i 2009 og 2 mia. kr. højere end det budgetterede i 2010.
- Dette udgiftsskred fandt sted indenfor finanspolitiske rammer, som adskiller sig markant fra den nuværende tilgang. VK-regeringens 2015-plan hang alene sammen, fordi man forudsatte, at der engang i fremtiden ville komme

indtægter fra reformer. Vel at mærke reformer, som ikke var besluttet, endsige beskrevet.

- Kort sagt brugte man altså penge uden at have fundet og besluttet finansiering. Dette ville ikke kunne ske under denne regering.
- Jeg vil gerne understrege, at dette ikke bare er talgymnastik og bogholderi. VK-regeringens politik i 00'erne skadede dansk økonomi:
  - a) Hvis der havde været styr på udgifterne, kunne overophedningen af økonomien frem mod finanskrisen have været dæmpet.
  - b) Hvis overophedningen havde været mindre, ville tilbageslaget i økonomien som udgangspunkt også have været mindre.
  - c) Hvis tilbageslaget havde været mindre, ville der ikke have været samme behov for opstramning i det offentlige forbrug fra 2011 til 2013, som V, K og DF gennemførte.
- Det skal retfærdigvis siges, at den tidligere regering i slutningen af perioden tog initiativ til at fremsætte budgetloven. Det tjener den daværende regering til ære. Men ansvaret for, at det ikke skete tidligere, er V og K's.

***

- Nu har vi et bredt flertal bag budgetloven, som bl.a. tæller Venstre. Jeg synes, det er glædeligt, at Venstre har lært af fortidens undladelsessynder og nu er en del af et bredt flertal bag en ansvarlig økonomisk politik.
- Det ændrer dog ikke på, at der stadig er markante forskelle mellem regeringens og Venstres politik.
- Regeringens økonomiske politik bygger på, at der inden for rammerne af en ansvarlig økonomisk politik og holdbare offentlige finanser er plads til en vækst i det offentlige forbrug på ca. 3 mia. kr. årligt frem mod 2020. I alt ca. 20 mia. kr. ekstra i 2020.
- Det betyder, at vi også fremadrettet kan prioritere områder som sundhed, uddannelse, ældre og dagtilbud. Vel at mærke *uden* at skære på andre områder. Vi taler altså om reelle løft i velfærden.

- Venstre har derimod ikke fremlagt en økonomisk plan. Vi ved, at man ønsker nulvækst i det offentlige forbrug. Samtidig åbner Venstre for at skære i indkomstoverførslerne og på udviklingsbistanden til de fattigste lande i verden.
- Hvad vil Venstre? Vil de fastholde nulvæksten i det offentlige forbrug? Hvis ja, hvem skal så betale? Hvilke velfærdsområder vil man skære på? Ældre? Børn og unge? De syge? Hvilke overførselsmodtagere skal gå ned i indtægt?
- Svarene blafrer i vinden. Regeringen politik er derimod klar. Vi følger en ansvarlig og ambitiøs økonomisk, som giver plads til forbedringer af vores fælles velfærd.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon